

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

20. Typus narrationis historicæ, suavis, & Philologicæ. Narratio de
Leonibus & Vrsa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

Dianiram Oenei filiam petebat vxorem Hercules: at fluvius Achelous tenebarur amore virginis. Oeneus in vrroque timidus, in neutro gratificari: Iuber igitur, proposita filia, premij loco, illos decertare: Vicit tum Hercules in lucta, defregitque coru fluvij, de eius profluente cruento nata fuerunt Sirenes.

ALIA.

Hyacinthus **A**κούεις ἀνθρώποις τῷ πάλαι μετράμενοι Αιγαίων, χρυσὸν, ἔραστον τοῦ γεγόνατο δύο, Ζεφύρος τε, καὶ Δημός. ἐπειδὴ τοῖς αἰχμαρίζεται τῷ θεῷ, οὐλένει φόνον δὲ σφρύσας, καὶ τηρήτας ἀφέντα δίσκον, (ἐπειδὴ τοῦ γόρη οὐδεὶς θεός οὐδὲ Λαόντης τὰ ταῦτα,) ποντίκης ἀπὸ τῆς Ταύρου, καὶ πιρήσπει τῷ μεταξίῳ τῶν βολεών, καὶ τὸ μὲν ἐκεῖτον ὃ γὰρ ἦλετο τὸ πατρὸς, καὶ ἀνειστὸν θεός.

Avidistin, de flore hyacinthi: Fuit olim adolescens ille Amycleus formosus, habuitque amatores duos, Zephyrum, & Latonæ filium. Cum autem Deo inserviaret, insidias illi struit, ut interficiatur, ventus, & obseruato tempore, quo discum elecerat, nam docebat hæc Hyacinthum Apollo, fuit de Taygeto, & convertit in adolescentem iactum, qui quidem ipse concidit: terra vero miserta illius florem produxit.

ALIA.

Aphrodite. **A**rethusa. **E**πειδὴ ταῖς ποταμοῖς πόθον οὖν ἔμεστον, Ελυκεν Αλφέω Σικελίκης πηγῆς, Αρεθόσης τούνομα πηγῆς δὲ ἐρχεται δι' Ιανου παρὰ αὐτὴν, φυλακτισθεντι μηδὲ καὶ δαλάσση τὸ ψεῦδον. **A**mor retigit amnum, immisitque cupiditatem Alpheo fonti Siciliæ, nomine Arethusa. Itaque ille fauicus fertur per Ionium mare ad ipsum. In mari etiam ipso impermitemus fluviem seruans.

Typus narrationis ciuilis, in tenui charactere.

Cic lib. 2. de inuentione.

CAPUT XIX.

Eficiemus. **I**n itinere quidam proficisci entem ad mercatum quendam, & secum aliquantum

nummorum ferentem est comitatus: cum *hic generis* hoc, ut fere sit, in via sermonem contulit, ex lib. offio,

quo factum est, ut illud iter familiarius facere m. 58.

Quare, cum in quandam tabernam

diaretissent, simul cœnare, & in eodem loco

somnum capere voluerunt; cœnati discebue-

runt ibidem. Caupo autem (nam ita dicitur

post inuentum, cum in alio maleficio depre-

hensus esset) cum illum alterum, videlicet quod

nummos haberet, animaduertisset, noctu,

postquam illos arctius, ut sit, iam ex laetitudi-

ne dormire seculit, accessit: & alterius eorum,

qui sine nummis erat gladium propè apposi-

tum è vagina eduxit, & illum alterum occi-

dit, nummos abstulit, gladium cruentum in

vaginam recondidit, ipse sese in lectum suum

recepit: ille autem cuius gladio occisio erat

facta, multo ante lucem surrexit, comitem il-

lum suum inclamauit semel, ac sapiens illum

somno impeditum non respondere existimauit: ipse gladium, & cetera, quæ secum attule-

rat: solum profectus est. Caupo non multò post

conclamauit hominem esse occisum, & eum

quibusdam diuersoribus, illum qui ante exier-

at, consequitur: in itinere hominem compre-

hendit, gladium eius è vagina educit, reperit

cruentum: homo in urbem ab illis deducitur,

ac reus sit.

Typus narrationis historica, suauis, &

Philologica.

Narratio de Leonibus, & Vrba.

CAPUT XX.

Lέγει Εὐθύμιος, σὲ Παγγάλῳ τῷ Θρακῷ Λεια. I. 3.
κινούσι, κοιτᾷ λέοντος ἐρύμῳ φυλακῆς, de ani. c. 21.
επιτίταται ἀρκτον, σκύνουσι τὸ λέοντος δια-
φθεῖρον, διά τὸ μικροῦς ἔνεας ἔτι δὲ τριών σφισιν
ἀδικεῖται. ἐπειδὴ ἀρκετον τον θεον ἄγεις οὐ, τε
πατήρ, καὶ μήτηρ, καὶ ἔδοντος παθειας σὲ της
φόνοις, οὐα εἰκὲς ἡγεμων, καὶ ἐπίτελον ἀρκτον ιστοι
ζεδεσσασας τι το δένδρον οὐ ποδῶν ἔχειν αὐτεῖ, καὶ
ἐκάλυπται, τινι ἐπιβαλλει τινι δὲ ἐκένεντον λίνον
πειραμένη. οὐας ζεδόνικων τῷ τῇ τιμωρησασασα
λομεμητα, ηκειν δένδρο εἰσαῦθαι οὐ μὲν λέπτη

K k λέπτη

λέπτει την φολαχίν, ἀλλ' οὐ πότε τῷ τρέμνει τὸ κέα
θητοῦ λοχῶσται, οὐ δραμούσαι τοῖς βλέπουσαι· οὐ δὲ
λέων οὐδὲ μοιῶν, οὐ λλών, οὐ πότε τὸ σχέσει, οὐδὲ
εὐθείας Θ., ἔτα οὐ τοῖς δρεποῖς θλατο, οὐδὲ διόρθω
ελουργῷ περιτυγχάνει. οὐ διέστει, οὐ δρίκτις τὸ^τ
πλεκτωτὸν οὐ δηρίον οὐ λέων θοάρτο, οὐ διατρέ
ανατένας ουσιότεροι οὐδὲ τὸ θν, οὐ τὴ γλαυκὴ^τ
τὸ πρόσωπον οὐδὲ τὸν στόμα: οὐ ἐκεῖ Θ. οὐ πε-
δαριγονεύ, τε λέων περιβαλλόντος οὐ δύραν, οὐ γε-
ματος, οὐ δρέπανος, οὐ δρέπενοι, οὐ διπτούθεν Θ., οὐ
γειτούριον τὸ θυλιον, οὐ διλαγανέον, οὐ
αὐτὴν προσελθούσα τὸ πετούμαντος, οὐ δέρα οὐ δόν,
οὐ διέλεπτεν εἰς τὸν δρόκον. σωματιδὸν οὐσιόν θε-
ρωπ Θ., οὐ συμβαλλόντος θεικῆς θάρης τὸ γένετος
εκάνηκε, οὐ διχερόμηκτος τὸ χειρῶν, διέκοψε τὸ
θέντον, οὐ τὸ θεικόταχτον οὐ διετελεσθήκει, οὐ
διεστάσαντο οἱ θύμες αὐτοῖς τὸν τε θεικόταχτον
οὐλέων ἀπαδην τε οὐ δοινὶ πάλιν ἐπανταχεύει-
μεν τὸ χωρόν οὐ πρότερον εἰσιτούχειν αὐτῷ. οὐ διπ-
δωκετούτες οὐδὲν διοτομία.

hunc cauda amplectatus ducebat: neque secu-
rim, quæ huius ē manibus effluxerat, illum re-
linquere permittebat, sed pede suo securim
tollendam esse ostendebat; cūque eius signi-
ficationem homo non intelligeret, securim
leo ore accepit, mordicūsque tenens illi por-
rexit, ac denique illum ad lustrum suum, vbi
constrati catuli iacebant, perduxit: id quod
leæna videns, ipsa quoque ad eos profecta ho-
mini significabat, cladem miserabilem respic-
ceret; atque postea sua significatione hunc im-
pellebat sulpiceret viram, vnde homo conie-
cta esse quæsus, aliquam hos ex hac grauem
injuriam accepisse, omnes neruos ad excin-
dendam arborem contendit; quam cū euer-
tisset, viram præcipitem in terram delapsam
ferre distinxerunt; hominem illum leo redu-
xit in locum, vbi prius ei occurisset; atque
matericæ, quam à principio cædebat, illum in-
uolatum reddidit.

Narratio de Elephanto, qui pro nutritio-
pugnauit.

CAPUT XXI.

IN Pangæo, Thracia monte, Eudemus ait,
viram, quo tempore leonis lustrum non i-
gnorabat à defensoribus vacuum esse, huic
catulos, qui se per ætatem noadum tueri po-
terant, interemisit. Mox parentes cum alicun-
de ex venatu reuertentur, & leuenculorum cæ-
dem factam vidissent, accrimo, ut par erat,
dolore pressos, viram insequitos fuisse: Hanc
verò summo cum metu, quantum potuit iti-
neris contendentem, in primam quamque ar-
boreum consendisse, ibi ut ab illorum insidijs
declinaret, consedisse: Nam autem illi cum se-
videnter ulcisci non posse, leænam quidem
coſtinerent summa diligentia ad arboris trû-
cum insidias molientem excubasse; sursum-
que verus intentis oculis sanguinariam aspe-
xisse: leonem verò, similiter atque hominem
ex liberorum morte mœtentem, longè laté-
que summo cum dolore totis montibus erral-
se, dum materiarum fabrum offendisset: cuius
ē manibus magnopere exterriti, securim vbi is
excidisse perplexissit, sese attollens, illum
blande & suauiter amplexabatur, linguaque
illi faciem abstergebat: quam benignitatem
homo sentiens, suis rebus fidere cœpit; leo

Eλέφαντος πάλῳ περιτύγχανε λευκόν.
Ελεφαντικόν ελέφαντος Ινδός οὐ παραλα-
βεῖν Σερεπτιναρόν, οὐ καταμικρὰ περιφνεχεῖ πugnat.
επίδημος οὐ περιτύγχανεν οὐ, οὐ τὸ κτηνατόθ., οὐ Αιλατ. 46
άντηρτον οὐδὲν οὐ Σερεπτιναρόν τὸν θεικόταχτον, οὐ πατέ-
ληθος οὐκέτι οὐδὲν τὸν βασιλεὺς τὸν πυ-
μάνιδον οὐ τετλαβεῖν τὸν ελέφαντα, οὐ, οὐ ερύ-
μην οὐ πολοτυκόν, οὐ μὲν τοιποτες αλγοντείται
μέλλει διεπότεν αντεῖλανθ., οὐδὲν θρατοδό-
στιν, οὐ ὥχτοντος απόλιθον, οὐ πειρώντος πε-
ρην προσφέρειν. οὐκέτιον οὐ διερωπόθ., Εκα-
λλεν αὐτούς αἰτεῖν, οὐ τὸ θηρίον άδικειδίουν
συκιώνατο οὐ τὰ πρῶτα οὐ τοιαδητα. οὐ πάντα
βλῆθεις οὐδὲν καταλαβεῖ, περιβολεῖ μὲν τὸ Βο-
ρεῖον οὐδένα, οὐδὲν τὸ θεικόταχτον τὸν τοιούτον
οὐδὲν, οὐ τὸ θεικόταχτον πολλούς απέκτενε, τοιούτον
οὐδὲν τὸ θεικόταχτον περιβαλλέν οὐ τὸ θεικόταχτον